

של החוק. חוק הבחירות לכנסת קובע בצורה חדי משעית שבמשך החדשים האחרונים לפני הבחירות אסור לנהל בצה"ל שום הסברה פוליטית שהיא. המחוקק הקפיד עד כדי כך שאסר כל הרצאה, שאינה על נושא צבאי טכני ממש. חוק זה הוטל על הכל, ללא יוצא מן הכלל.

ראשייהממשלה ושריהביטחון, חי אמונים על שמירת החוק הפרו אותו בצורה גפה לעיני כל הציבור הישראלי. ענייני הקרנת המאורע בטלוויזיה, ושידור ברדיו, הפכה רשות השידור את עצמה לפרסורה דדבר עבירה.

היה לרשות השידור תירוץ טוב למעשה הסכול. הוא נמסר במיסדרונות מפה לאיר ון: מאז המלחמה מפעיל משה דיין טרור בלתינסבל על הנהלת הטלוויזיה. גם בימים כתיקונם הפכה רדיפתהפירי סומת שלו למיטרד קבוע. אולם מאז הת מוטטה תדמיתו ביוםהכיפורים, עבר לחץ זה כל גבול. דיין רץ לקבל את השבויים יום אחר יום, אחרי שהבטיח מראש שהי טלוויזיה תסקור את המאורע. ביום השישי האחרון, כאשר גאם דיין בבית הפרקליט והשמיע שם הצהרה פרובוקטיבית, נדהם להיווכח שאין מצלמות. משך כל היום הוטרה הטלוויזיה בתיזמורת של צילצולי טלפון מטעם שרהביטחון, ונערך בירור נרגז איך העזה רשות השידור לפסוח על מאורע היסטורי זה. לשוא הצטרפו מנהלי הטלוויזיה שדיין הופיע באותו שבוע יום אחר יום על המסך, וכי רק יום לפני זה הוקרו השידור האסור מרמתהגולן.

"הוא מתנהג כאילו הוא כפאני קה", העיר אחד ממנהלי רשות השידור, "מפניב לדיין נושכת רוח היספרות."

* למחרת היום פנה עורך הדין אמנון זכרוני, בתוקף תפקידו כחבר ועדת הבחירות המרכזית מטעם סיעת מרי (העולם הזה), בחלונה רשמית אל יו"ר הוועדה הרמטכילי, היועץ המישפטי לממשלה ומנ"כיל רשות השידור. היתה זו התלונה היחידה שהוגשה נגד הפרת החוק זו.

גולדה וגלילי באערב התעלה: דיין נשכח

גולדה מנהלת חוגי בית ליד סואץ

מלא מצד גולדה מאיר, שהחליטה כי אינה יכולה להחזיק מעמד בשילטון ללא דיין. הן על רקע המחדלים של יום הכיפורים, הן על רקע הגישה ל ענייני השלום, ובמקום עכשיו גודי רח ודיין זה כזו, כשהם נטרכים ביחד למילחמה ביונים במערך.

אין אומץ, אין מנהיג

ה יונים יכלו להפיל את ההנהגה ולה קים במקומה מנהיגות חדשה. אילו היו להם שני דברים חיוניים: אומץ-לב ומנהיג.

אולם הם דמו לאותו חייל ברמתהגולן, שהוריד את ידו באמצע התנועה, מול משה דיין. אילו הודיעו בפירוש על החלטתם להדיח את גולדה, דיין וגלילי, יכלו לגייס רוב בהצבעה סודית במרכז המיפלגה, או לפחות מיעוט די גדול כדי שהמשך שילי טונה של גולדה יהיה בלתיאפשרי.

לשם כך היה צורך במנהיג מן השורה הראשונה — ומנהיג כזה לא נמצא.

יגאל אלון, שהתבסס במידתמה בעיקר בות המילחמה, לא ניצל את ההזדמנות, אולי האחרונה, שניתנה לו להתייצב בראש המחנה. ספיר היה מוכן להילחם בדיין, אך לא היה מוכן להתנגשות חזיתית עם גולדה; העדיף קו של חיתוך פרוטות פרוטות מנקניק השילטון הסיסוחיסטי בר מערך. לאבן לא היה מה להפסיד, נוכח החלטתה הנחושה של גולדה לסלקו מתפסידו, ואף לגולל ממנו את הנהגת המיש להת לוועידתהשלום. אך לבדו לא היה די אמין. ואילו אליאב אינו בררנה די גבוהה במיפלגה כדי להנהיג מאבק פוליטי בעלסיכוי. מפ"ם, השותף שאין שואלים אותו, לא מילאה שום תפקיד במאבק.

כך ייתכן שגולדה ודיין יושארו בשילטון, למרות האסון שגרמו לו, ולמרות שהם מפכנים עתה את סוף כווי השלום — מפני שאין במערך כוחירצון ואומץלב.

גיבית אסורים בקרב החיילים, התקבלה ראשיהממשלה בחמימות מסויימת. אך החיילים התעלמו כליל ממה דיין, והוא הלך בצד זועף.

בהזדמנות אחרת באחת היחידות הלוי חמות סיים דיין את הרצאתו במלים "האם יש שאלות?"

אחד החיילים קרא לעומתו: "מותי יהיה לנו שריביטחון?" ושני הוסיף: "יש שם גיבעה, לך לחפור ארכיאולוגיה!"

מייד אחרי המלחמה ניסה דיין להתאים את עצמו לאווירה החדשה, השמיע כמה הערות יוניות, ברמזו שיש להסתגל למציאות חדשה, לשנות מושגים, וכי, אולם חיש מהר הרגיש שעבר זמנם של תרגילים כאלו. הציבור לא יכול היה לשכוח את הכרזותיו הקודמות שאין צורך בשלום, שהמצב הקיים יכול להימשך לי נצח, ששרסאל-שייך חשובה יותר מן הי שלום, שאין לוותר על השטחים המחוקקים בשום מחיר.

לכן החליט דיין שהסיכוי היחידי די שלו להחזיק מעמד הוא ברבוי קות לעמדותיו הקיצוניות הקודות, מות, מתוך תקווה שאנשי המערך לא יעזו לפסקו מתפקידו, מחשש פן יתן יד לדיבור הימני.

משום כך גאם את נאווו המדהים בכור גה בבית הפרקליט. בשעה שהציבור כולו מייחל לשלום ותולה תיקות בוועידת ז'נבה, הכריז דיין שאין שום סיכוי לשלום, ושאסור בשום פנים לוותר על הגולן, גבול הירדן ושארסאל-שייך. הוא דיבר בביטול על השיחות בק"מ ה101, והבטיח שישאר נמצאת רק בתחילת המלחמה. **היתה זאת הכרותמילחמה גלויה, לא רק על מנהיגיונים כי תוך המערך, אלא גם על תנרי קיי סינגר, שהוא הפטרון של ועידת השלום בז'נבה.**

בצורה זו הסך דיין את עצמו לאוייב מאבציהשלום, ולמיכשול ממשי בדרכה של חמדינה אל הסדר מדני. מובן שלא יכול היה לעשות זאת ללא קיבל גיבוי